

két szelet kenyér közé tesz
egy harmadikat, kicsit
megmozgatja, s azt mondja,
kopasz szendvics. Megy a
harmatos fűben a kertben,
mezítláb, friss paradicsomért,
s halott anyja mossa a lábát.
Szárnyasbetét, nézi a foszló
madárfészket. Guggoló levegő,
vibrál a szomszédasszony.
Számolgatja a tavaly ültetett
meggyfa leveleit,
rozsdás csipeszekkel a zsenge
ágakhoz rögzítené a nyarat.
Valamit pontosan szeretne
tudni, hogy legyen mihez
viszonyítania, de minden
önmagává bizonytalanodik,
mihelyt megérinti.
Úgy érzi, meghal, pedig csak
ott felejté az aprót.

PLUGOR SÁNDOR: MADONNA